

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/55/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011696
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113011696.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Mészáros a JUDr. Dušana Eckera v trestnej veci odsúdeného Z. Z. na neverejnom zasadnutí dňa 24. júna 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. marca 2014, sp. zn. 2Nt/130/2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie sa zrušuje v celom rozsahu a súdu prvého stupňa sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.04.2011, sp. zn. 1T/25/2011, právoplatného dňa 18.04.2011, bol Z. Z. uznaný za vinného v bode 1/ rozsudku z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., v bode 2/ rozsudku zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zák. za použitia § 49 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, pri súčasnom zrušení výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín zo dňa 15.11.2010, sp. zn. 2T/66/2010 v spojení s opravným uznesením zo dňa 21.01.2011, sp. zn. 2T/66/2010 ako i všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Dňa 03.09.2013 bol na Okresný súd Trenčín doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.04.2011, sp. zn. 1T/25/2011, ktorý smeroval tak proti výroku o treste vyššie citovaného rozsudku. V písomnom odôvodnení návrhu poukázal na nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. PL ÚS 106/2011, ktorý sa vzťahuje aj na jeho odsúdenie, nakoľko trest mu bol ukladaný za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. vrátane vety za bodkočiarkou, čo malo za následok, že mu bol uložený neprimerane prísny trest.

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 9. januára 2014, sp. zn. 2Nt/130/2013 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného Z. Z. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 1T/25/2011.

Krajský súd na podklade sťažnosti odsúdeného, na neverejnom zasadnutí dňa 18. februára 2014, sp. zn. 2Tos/21/2014 rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Pritom v odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že súd prvého stupňa nepostupoval vecne správne, keď napadnutým uznesením zamietol návrh odsúdeného Z. Z. na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Krajský súd poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012, sp. zn. PL ÚS 106/2011 a tiež Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013, pričom ak bol z toho dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t. j. na základe §

41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov a splnenie podmienok obnovy konania je konštatované už v tomto ustanovení. Súd preto už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov. Iba v prípade, ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a/ až c/ alebo písm. e/ Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012, ustanovenie § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov v spojitosti s nálezom Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. PL ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 dňa 21. decembra 2012, sa nepoužije (o takýto prípad však v prejednávanej veci nejde). Na základe uvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol s tým, že v predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania v prospech odsúdeného, vo vzťahu k výroku o treste, za súčasného zrušenia výroku o treste v pôvodnom odsudzujúcom rozsudku Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 06.04.2011, sp. zn. 1T/25/2011.

Okresný súd Trenčín dňa 27. marca 2014 opätovne po vrátení veci krajským súdom rozhodoval o návrhu odsúdeného a uznesením zo dňa 27. marca 2014, sp. zn. 2Nt/130/2013 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného Z. Z. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 1T/25/2011.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil skutočnosťou, že sa odchyľil od právneho názoru vysloveného v uznesení Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Tos/21/2014 zo dňa 18.02.2014, a to s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 724/2013 zo dňa 11.12.2013, ktorým bola v inej veci odmietnutá ústavná sťažnosť odsúdeného proti rozhodnutiu o nepovolení obnovy konania s odôvodnením, že obnova konania nemôže v danom konkrétnom prípade pre odsúdeného privodiť iný, priaznivejší výsledok, pričom Ústavný súd SR súčasne vyslovil názor, že výklad ustanovenia § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov v spojení s § 394 ods. 1 Tr. por. plne rešpektuje požiadavku jednosmerného pôsobenia právnych noriem, a preto nemožno rozhodnutie krajského súdu v danom prípade označiť za arbitrálne a neodôvodnené. Citované uznesenie má vyššiu právnu silu ako stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ako aj názor krajského súdu vyslovený v uznesení dňa 18.02.2014. Vo vzťahu k nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 okresný súd uviedol, že tento nález je síce skutočnosťou súdu skôr neznámou, avšak sám o sebe nie je podmienkou pre povolenie obnovy konania a nie je splnená druhá podmienka povolenia obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a to, že obnovené konanie prinesenie odsúdenému iné, priaznivejšie rozhodnutie o treste s poukazom na závažnosť spáchaného činu a jeho skutkovej okolnosti. Okresný súd uviedol, že odsúdenému bol v pôvodnom konaní uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 4 mesiace, ktorý považuje naďalej vzhľadom na charakter spáchaných činov, okolnosti prípadu a osobu odsúdeného za primeraný a zákonný trest. Pritom tento trest uložený v pôvodnom konaní nie je trestom uloženým mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby aj podľa súčasne platného Trestného zákona, t. j. po účinnosti nálezu Ústavného súdu SR, PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený Z. Z., ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 7. mája 2014, preskúmal na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná, pričom právne závery súdu prvého stupňa nie sú správne.

Pokiaľ okresný súd v napadnutom rozhodnutí argumentuje uznesením Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 724/2013 zo dňa 11.12.2013 s poukazom na skutočnosť, že toto má vyššiu právnu silu ako Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 a aj ako uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Tos/21/2014, k tomu je nutné uviesť, že s takýmto konštatovaním nie je možné súhlasiť. Ako vyplýva z uznesenie senátu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 724/2013 zo dňa 11.12.2013, toto sa vzťahuje na konkrétny prejednávaný prípad, pričom nález pléna Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. PL ÚS 106/2011 spolu so Stanoviskom trestno-právneho kolégia NS SR Tpj

44/2013 zo dňa 26.11.2013 sa vzťahujú na celý okruh prípadov, ktoré spĺňajú podmienky v nich uvedené a pod ktoré spadá aj trestná vec odsúdeného Z. Z.. Okrem toho krajský súd poukazuje na iné rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 30/2014, zo dňa 23. januára 2014, kde sa vyjadruje aj k vyššie citovanému Stanovisku trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 a uvádza nasledovné:

Ústavný súd oceňuje, že najvyšší súd (resp. jeho trestnoprávne kolégium) aj v súvislosti s právnym problémom nastoleným v sťažnosti sťažovateľa uplatnil svoje oprávnenie zaujímať stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov vyplývajúce mu z príslušných ustanovení zákona č. 757/2004 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='757/2004 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [najmä § 8 ods. 3, § 20 ods. 1 písm. b) a § 22], pričom poukazuje na svoju konštantnú judikatúru, v zmysle ktorej nie je jeho úlohou zjednocovať rozhodovacia prax všeobecných súdov, lebo zjednocovanie rozhodovacej praxe je vecou odvolacích súdov, resp. najvyššieho súdu (obdobne napr. I. ÚS 199/07, I. ÚS 235/07). Navyše, s právnymi východiskami, na ktorých je založené stanovisko trestnoprávneho kolégia, (pozn. krajského súdu - rozumej stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013) sa ústavný súd stotožňuje.

Vzhľadom na uvedené potom krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu a s poukazom na dôvody uvedené vo svojom predchádzajúcom uznesení sp. zn. 2Tos/21/2014 zo dňa 18. februára 2014 vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.